

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 55

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 ianuarie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
29.	— Hotărâre privind modificarea codului de clasificare, denumirii, elementelor-cadru de descriere tehnică și actualizarea valorii de inventar ale unui bun imobil, situat în Vișeu de Sus, județul Maramureș, identificat prin numărul MF 121666, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, și modificarea anexei nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	2
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
57.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă	3–5
	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
	Decizia nr. 329 din 29 septembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	6–9
	Decizia nr. 394 din 17 noiembrie 2025 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea codului de clasificare, denumirii, elementelor-cadru de descriere tehnică și actualizarea valorii de inventar ale unui bun imobil, situat în Vișeu de Sus, județul Maramureș, identificat prin numărul MF 121666, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, și modificarea anexei nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, și art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.176/2024 privind aprobarea Normelor tehnice pentru întocmirea și actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului și ale inventarului bunurilor imobile din domeniul privat al statului,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea codului de clasificare, denumirii, elementelor-cadru de descriere tehnică și actualizarea valorii de inventar ale unui bun imobil, situat în Vișeu de Sus, județul Maramureș, identificat prin numărul MF 121666, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, potrivit datelor de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Ministrul finanțelor,
Alexandru Nazare

București, 22 ianuarie 2026.
Nr. 29.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, ale cărui cod de clasificare, denumire, elemente-cadru de descriere tehnică se modifică și a cărui valoare de inventar se actualizează

Nr. MF	Codul de clasificare modificat	Tipul bunului (mobil/imobil)	Denumirea modificată	Elementele-cadru de descriere tehnică modificate	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar actualizată — lei —	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite	Situția juridică	
											Baza legală	Administrare/Concesiune/Folosință gratuită/Închiriere
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
121666	8.29.08	Imobil	Sediul Trezoreriei Vișeu de Sus	Imobil în condominiu, reprezentând clădire-apartament, având suprafața construită de 203 mp și suprafața utilă de 141,74 mp, regimul de înălțime P, întabulat în CF 58714-C1-U3 Vișeu de Sus	Țara: România, județul Maramureș, orașul Vișeu de Sus, Str. Republicii nr. 2	Biserică, bloc de locuințe, AFP Vișeu de Sus	2001	247.880	2024	Titular: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, CIF 4426336 OPC: Ministerul Finanțelor, CIF 4221306	Contract v-c nr. 688 din 23.11.2001, Hotărârea Guvernului nr. 520/2013	Administrare

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

Având în vedere prevederile art. XXII alin. (1), (8) și (17) din Legea nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 461, art. 462 și art. 439 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 101 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor comunicat prin Adresa nr. 838.283 din 16.01.2026,

în temeiul prevederilor art. XXII alin. (15) din Legea nr. 239/2025, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94

din 8 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Anexa nr. 1 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat” se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

2. La anexa nr. 3 „Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat”, după poziția 112 se introduc două noi poziții, pozițiile 113 și 114, cu următorul cuprins:

Nr. crt.	Denumirea creanței fiscale	Temeiul legal
„113	Taxă logistică pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare	art. XXII din Legea nr. 239/2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare
114	Accize pentru tutunuri pentru mestecat și tutunuri pentru uz nazal	art. 439 alin. (2) lit. g) și art. 446 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare”

3. Anexa nr. 4 „Instrucțiuni de completare a formularului 100 «Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat», cod 14.13.01.99/bs” se modifică și se completează după cum urmează:

a) La capitolul I „Depunerea declarației”, punctul 1 „Termenul de depunere a declarației.” subpunctul 1.1 „Lunar, pentru obligațiile de plată reprezentând:”, după litera ș) se introduce o nouă literă, lit. t), cu următorul cuprins:

„t) taxa logistică pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare.”

b) Capitolul II „Completarea declarației” se modifică și se completează după cum urmează:

(i) La punctul 3 „Secțiunea B «Date privind creanța fiscală», după subpunctul 3.1.13 se introduce un nou subpunct, subpunctul 3.1.14, cu următorul cuprins:

„3.1.14. Obligațiile prevăzute la pozițiile 94 «Impozit specific pe cifra de afaceri datorat de instituțiile de credit — persoane

juridice române și sucursalele din România ale instituțiilor de credit — persoane juridice străine» și 95 «Impozit specific pe cifra de afaceri datorat de persoanele juridice care desfășoară activități în sectoarele petrol și gaze naturale» din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat se declară de către contribuabilii prevăzuți la art. 461 și 462 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, la secțiunea B I.2, după cum urmează:

Rândul 1 «Suma datorată» — se înscrie suma reprezentând impozitul specific pe cifra de afaceri calculat cumulativ de la începutul anului fiscal.

Rândul 2 «Suma datorată anterior» — se înscrie suma reprezentând impozitul pe cifra de afaceri datorat pentru perioada anterioară celei de calcul.

Rândul 3 «Suma de plată» — se înscrie suma de la rândul 1 sau diferența dintre suma înscrisă la rândul 1 și suma înscrisă la rândul 2, după caz.

Rândul 4 «Suma de restituit» — se înscrie suma de restituit sau diferența dintre suma înscrisă la rândul 2 și suma înscrisă la rândul 1, după caz.”

(ii) **La subpunctul 3.2, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:**

„3.2. Tabelul de la pct. II «Impozite, taxe și alte obligații care nu se plătesc în contul unic» din anexa nr. 1 la ordin se completează pentru declararea obligațiilor de plată prevăzute la pozițiile 11, 25-27, 29-51, 57-63, 65-71, 74-77, 81-89, 91-93, 96-100 și 102-114 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 3 la ordin.”

(iii) **La subpunctul 3.2.2, primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:**

„3.2.2. Obligațiile prevăzute la pozițiile 30-51, 98-100, 102 și 114 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat, prevăzut în anexa nr. 3 la ordin, se declară de către operatorii economici, plătitori de accize, potrivit titlului VIII din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și prevederilor Normelor metodologice de aplicare a Legii

nr. 227/2015 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1/2016, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:”.

(iv) **După subpunctul 3.2.17 se introduce un nou subpunct, subpunctul 3.2.18, cu următorul cuprins:**

„3.2.18. Obligația prevăzută la poziția 113 «Taxă logistică pentru gestionarea fluxurilor de bunuri extracomunitare» din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat se declară de către furnizorii de servicii poștale prevăzuți la art. 2 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 187/2013, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice, precum și unitățile fiscale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

Adrian Nicușor Nica

București, 19 ianuarie 2026.

Nr. 57.

ANEXĂ*

(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 587/2016)

DECLARAȚIE PRIVIND OBLIGAȚIILE DE PLATĂ LA BUGETUL DE STAT

100

Declarație depusă după anularea rezervei verificării ulterioare.

Temeiul legal pentru depunerea declarației .....

Perioada de raportare

Luna   Anul

Declarație depusă potrivit art.90 alin.(4) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Cod de identificare fiscală a succesurului

A. Date de identificare a contribuabilului/plătitorului

Cod de identificare fiscală

Denumire

Județ Localitate Stradă Număr Bloc Scară

Ap. Cod poștal Sector Telefon Fax E-mail

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

B. Date privind creanța fiscală**I. Impozite și taxe care se plătesc în contul unic**

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Suma (lei)	
I.1.	☐ Impozit pe profit stabilit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri	1. Datorată	
		1.1. Reducere impozit conform O.U.G. nr.153/2020	
		2. De plată	
Total obligații de plată			

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Suma (lei)	
I.2.		1. Datorată	
		2. Datorată anterior	
		3. De plată (rd.1-rd.2)	
		4. De restituit (rd.2-rd.1)	
Total obligații de plată			

II. Impozite, taxe și alte obligații care nu se plătesc în contul unic

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Suma (lei)	
		1. Datorată	
		2. Deducibilă/Datorată anterior/Bonificație	
		3. De plată (rd.1-rd.2)	
		4. De restituit	
Total obligații de plată			

III. Impozite, taxe și alte obligații scutite de la plată, potrivit legii

Nr. crt.	Denumire creanță fiscală	Suma (lei)
Total obligații scutite de la plată		

C. Date de identificare a împuternicitului

Nume, prenume/Denumire	<input type="text"/>	Cod de identificare fiscală									
	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
Stradă	<input type="text"/>	Număr	<input type="text"/>	Bloc	<input type="text"/>	Scară	<input type="text"/>	Etaj	<input type="text"/>	Ap.	<input type="text"/>
Județ/Sector	<input type="text"/>	Localitate	<input type="text"/>			Cod poștal	<input type="text"/>				
Telefon	<input type="text"/>	Fax	<input type="text"/>			E-mail	<input type="text"/>				

Prezenta declarație reprezintă titlu de creanță și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia, în condițiile legii. Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în declarații, declar că datele din această declarație sunt corecte și complete.

Semnătură contribuabil

Semnătură împuternicit

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 329

din 29 septembrie 2025

Dosar nr. 2.676/1/2024

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag Adina Oana Surdu	— președintele Secției I civile — președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea Adina Georgeta Nicolae Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Ponea Gheorghe Liviu Zidaru Roxana Popa	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ștefan Ioan Lucaciuc	— judecător la Secția a II-a civilă
Mihaela Mîneran	— judecător la Secția a II-a civilă
Carmen Maria Ilie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina-Elena Vladu-Crevon	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mihnea Adrian Tănase	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 2.676/1/2024, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna Oana Cristina Popescu, magistrat-asistent-șef în cadrul Secțiilor Unite, desemnat în temeiul art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă, în Dosarul

nr. 87/97/2024, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile privind dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă sporul de penitenciar de 20% se stabilește din indemnizația de bază din anul 2009 sau din indemnizația aferentă lunii noiembrie 2018, respectiv a lunii în curs, precum și dacă în acest caz se impune respectarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, reclamanta având funcția de greșier în cadrul Tribunalului Dolj, conform art. 13 din anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 și art. 1 lit. c) din anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017, coroborat cu art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și Ordinul ministrului justiției nr. 2.830/C/2017.”

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților; părțile nu au depus punct de vedere asupra raportului.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă a dispus, prin încheierea din 23 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 87/97/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024*), în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior menționată.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 19 noiembrie 2024 cu nr. 2.676/1/2024, termenul de judecată fiind stabilit la 19 mai 2025, ulterior fiind preschimbat pentru data de 26 mai 2025.

II. Normele legale incidente

9. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare* (Legea-cadru nr. 153/2017)

Art. 25. — (1) „Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulată pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”

Anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017

Art. 1 lit. c) — „Dispozițiile prezentului capitol reglementează salarizarea și celelalte drepturi salariale ale: (...) c) personalului auxiliar de specialitate și personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.”

Art. 13. — „Judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, precum și alte categorii de personal prevăzute la art. 1 lit. a), c) și f) din prezentul capitol, delegate sau detașate sau care își desfășoară activitatea în sistemul penitenciar, beneficiază pe durata delegării sau detașării sau a desfășurării activității în sistemul penitenciar, și de un spor de până la 20% calculat la indemnizația de încadrare sau, după caz, la salariul de bază.”

10. *Ordinul ministrului justiției nr. 2.830/C/2017*

Art. 1. — (1) „Începând cu data de 1.07.2017, judecătorii din cadrul instanțelor de judecată delegați pentru executarea pedepselor privative de libertate beneficiază și de un spor de 20%, calculat la indemnizația de încadrare brută lunară, pentru activitatea desfășurată efectiv în penitenciar.

(2) Sporul prevăzut la alin. (1) se acordă numai pentru perioada delegării în sistemul penitenciar, stabilită prin decizia de delegare a președintelui curții de apel.”

III. **Expunerea succintă a procesului**

11. Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 10 ianuarie 2024 pe rolul Tribunalului Hunedoara — Secția I civilă cu nr. 87/97/2024, reclamanta A. a solicitat, în contradictoriu cu pârâții instituții publice B., C., D., obligarea acestora la plata diferenței de sumă între cea încasată și cea convenită din sporul de 20%, calculat la indemnizația de bază din anul 2009, în loc de cea aferentă lunii noiembrie 2018, aceasta fiind luna de început a perioadei de desemnare a sa la penitenciar, și până la finalizarea raporturilor de muncă, respectiv 8.11.2018-31.12.2022, pe durata desfășurării activității la penitenciar, precum și actualizarea acestor sume cu rata inflației și majorarea lor cu dobânda legală, de la data scadenței fiecărei indemnizații și până la data plății efective. A arătat că, începând cu luna noiembrie, de când a fost delegată în calitate de grefier pentru exercitarea atribuțiilor specifice la Penitenciarul X, sporul de penitenciar a fost calculat la indemnizația de încadrare din anul 2009, și nu la cea aferentă lunii în curs.

12. Prin întâmpinările depuse, pârâții au invocat excepția prescripției dreptului material la acțiune, iar, pe fond, respingerea cererii de chemare în judecată.

13. Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă a dispus, prin încheierea din 23 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 87/97/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior menționată.

IV. **Motivele reținute de titularul sesizării**

14. Instanța de trimitere a reținut, raportat la dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, că, în dosarul de față, completul de judecată a fost învestit cu soluționarea unei cauze în primă instanță ce privește plata unor drepturi de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice — plata diferenței de sumă între cea încasată și cea convenită din sporul de 20%, calculat la indemnizația de bază din anul 2009, în loc de cea aferentă lunii noiembrie 2018, aceasta fiind luna de început a perioadei de desemnare la penitenciar, și până la finalizarea raporturilor de muncă, respectiv 8.11.2018-31.12.2022, pe durata desfășurării activității la penitenciar a reclamantei, grefier delegat la Penitenciarul X în perioada în litigiu.

15. Lecturând centralizatoarele privind hotărârile prealabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și a litigiilor de muncă, instanța de trimitere nu a identificat nicio hotărâre privind chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

16. În consecință, a considerat că, odată verificată îndeplinirea acestor condiții, sesizarea este obligatorie și că nu se impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice. Or, cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analiza chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept.

V. **Punctul de vedere al titularului sesizării**

17. Tribunalul a constatat că, prin prezenta acțiune, reclamanta tinde la obligarea pârâților la plata diferenței de sumă între cea încasată și cea convenită din sporul de 20%, calculat la indemnizația de bază din anul 2009, în loc de cea aferentă lunii noiembrie 2018, aceasta fiind luna de început a perioadei de desemnare a sa la penitenciar, și până la finalizarea raporturilor de muncă, respectiv 8.11.2018-31.12.2022, pe durata desfășurării activității la penitenciar.

18. Din coroborarea dispozițiilor art. 13 din anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017, ale art. 1 lit. c) din aceeași anexă și ale art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 ar rezulta că legiuitorul a lăsat la aprecierea angajatorului cuantumul/procentul acestui spor, de maximum 20%, calculat la indemnizația de încadrare sau, după caz, la salariul de bază, cu condiția respectării prevederilor din art. 25 alin. (1) din lege.

19. Ordinul ministrului justiției nr. 2.830/C/2017 invocat nu este aplicabil reclamantei, deoarece acesta se referă la judecători, nu la personalul auxiliar.

VI. **Punctul de vedere al părților**

20. Părțile nu au exprimat niciun punct de vedere cu privire la cele puse în discuție de instanța de judecată.

VII. **Jurisprudența instanțelor naționale în materie**

21. Au fost exprimate opinii teoretice, după cum urmează:

22. Curtea de Apel Alba Iulia și-a exprimat opinia, în sensul că sporul de penitenciar de 20% se stabilește la nivelul indemnizației aferente lunii noiembrie 2018, în același sens fiind și opinia judecătorilor Tribunalului Brașov.

23. În cadrul Curții de Apel București, punctul de vedere exprimat de Tribunalul București a fost în sensul că această categorie de spor se impune a fi calculată în mod unitar și pentru grefierul delegat, adică prin raportare la cuantumul salariului de bază brut aferent lunii în care s-a prestat activitatea efectivă în penitenciar, prin determinarea acestuia distinct.

24. Tribunalul Ilfov a apreciat că legiuitorul a lăsat la aprecierea angajatorului cuantumul/procentul acestui spor, de maximum 20%, calculat la indemnizația de încadrare sau, după caz, la salariul de bază, cu condiția respectării prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017. Ordinul ministrului justiției nr. 2.830/C/2017 nu este aplicabil, deoarece acesta se referă la judecători, nu la personalul auxiliar.

25. Opinia judecătorilor Curții de Apel Iași a fost exprimată în sensul că sporul de până la 20% calculat la indemnizația de încadrare sau, după caz, la salariul de bază se determină în concret de către ordonatorul de credite, cu referire la considerentele Deciziei nr. 3 din 29 ianuarie 2024 pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

26. În opinia judecătorilor Tribunalului Iași și Vaslui, judecătorul delegat pentru executarea pedepselor privative de libertate, precum și alte categorii de personal prevăzute la art. 1 lit. a), c) și f) din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017, delegate sau detașate sau care își desfășoară activitatea în sistemul administrației penitenciare, beneficiază pe durata delegării sau detașării și de un spor de 20% calculat la indemnizația de încadrare sau, după caz, la salariul de bază, cu condiția respectării prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017.

VIII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

27. Cu referire la dispozițiile art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii s-a pronunțat prin Decizia nr. 15 din 28 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 27 septembrie 2021. În același sens: Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 3 din 29 ianuarie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 132 din 15 februarie 2024, și Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 22 din 27 ianuarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 308 din 8 aprilie 2025.

28. Curtea Constituțională a pronunțat mai multe decizii în legătură cu excepțiile de neconstituționalitate invocate cu privire la dispozițiile art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul respingerii acestora: Decizia nr. 77 din 2 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 618 din 6 iulie 2023, Decizia nr. 82 din 2 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 709 din 2 august 2023, Decizia nr. 433 din 11 iulie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 27 octombrie 2023, Decizia nr. 215 din 9 aprilie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1055 din 21 octombrie 2024.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

29. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este admisibilă, fiind propusă soluția de admitere a sesizării formulate de Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă în Dosarul nr. 87/97/2024.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

Asupra admisibilității sesizării

30. Analiza condițiilor de admisibilitate a sesizării are ca premisă faptul că aceasta se fundamentează pe dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024.

31. Sfera de aplicare a acestui act normativ este circumscrisă prin dispozițiile art. 1, de unde rezultă că ordonanța de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale ori de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, precum și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului plătit din fonduri publice, indiferent de natura și obiectul proceselor, de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

32. Potrivit art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, „dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, *verificând și constatând* că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde

soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

33. Așadar, din punctul de vedere al admisibilității, vor fi examinate atât condițiile speciale instituite prin dispozițiile art. 1 și 2 ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024, cât și cele care decurg din cuprinsul art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, a căror incidență este atrasă prin efectul normei de trimitere prevăzute la art. 4 din ordonanța de urgență.

34. Ca atare, admisibilitatea sesizării presupune îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

- (i) existența unei cauze în curs de judecată, în primă instanță sau în calea de atac;
- (ii) cauza să facă parte din categoria celor prevăzute limitativ la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024;
- (iii) existența unei chestiuni de drept susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;
- (iv) soluționarea pe fond a cauzei să depindă de lămurirea chestiunii de drept;
- (v) asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și, de asemenea, chestiunea de drept în discuție să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii, în curs de soluționare.

35. Analiza acestor condiții de admisibilitate relevă îndeplinirea lor doar *parțială*, respectiv cu privire la *obiectul cauzei* în care a fost formulată solicitarea de pronunțare a hotărârii prealabile și la *stadiul procedurii*, întrucât instanța de trimitere este investită cu cererea de acordare a sporului de 20%, calculat la indemnizația de bază din anul 2009, în loc de cea aferentă lunii noiembrie 2018, reclamanta fiind salarizată conform anexei nr. V din Legea-cadru nr. 153/2017.

36. În privința *condiției referitoare la existența unor veritabile chestiuni de drept*, se constată însă că titularul sesizării nu arată în ce ar consta aceasta, raportat la întrebarea adresată, lipsind *verificarea și constatarea* motivate pe care trebuia să le realizeze în acest sens, prealabil investiții instanței supreme, pentru a se conforma, astfel, dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 și, respectiv, jurisprudenței dezvoltate de Înalta Curte de Casație și Justiție, în aplicarea art. 519 din Codul de procedură civilă, pe aspectul acestei cerințe de admisibilitate a hotărârii prealabile.

37. Dimpotrivă, ignorând exigențele procedurale menționate, instanța de trimitere se limitează la a arăta, în justificarea admisibilității demersului, că „nu se impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, întrucât din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2024 reiese cu evidență că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigii privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului plătit din fonduri publice” și, „cât timp sesizarea se dispune cu titlu imperativ, nu este lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea chestiunii privind dificultatea interpretării chestiunii de drept”.

38. Așadar, fără să indice vreo dificultate de interpretare în legătură cu normele incidente raportului juridic dedus judecării,

instanța de trimitere nu arată în ce ar consta neclaritatea, imprecizia, insuficiența textelor pe care este chemată să le interpreteze și să le aplice în virtutea funcției sale jurisdicționale, ca instanță investită cu soluționarea unui litigiu care se înscrie în sfera competenței sale, apreciind în mod greșit că există obligația sesizării instanței supreme, fără să procedeze, în prealabil, la verificarea și constatarea chestiunii de drept, care să facă posibilă declanșarea mecanismului hotărârii prealabile.

39. Or, chiar dacă evaluarea în concret a chestiunii de drept ca fiind una calificată, susceptibilă de controverse jurisprudențiale, aparține Completului investit cu dezlegarea unor chestiuni de drept, obligația circumstanțierii acesteia, cu referire punctuală la dificultățile de interpretare, date de ambivalența, imprecizia sau caracterul precar al normelor, incumbă instanței de trimitere, cea care trebuie să justifice declanșarea mecanismului de unificare *a priori*.

40. Aceasta întrucât instanța supremă, rămânând în limitele competenței sale constituționale, trebuie să asigure interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești [art. 126 alin. (3) din Constituție], fără să se poată substitui însă atributului jurisdicțional al judecătorului fondului, cel care trebuie să stabilească faptele și să realizeze aplicarea adecvată a legii asupra raportului juridic căruia este chemat să îi dea rezolvare.

41. Este motivul pentru care, în jurisprudența instanței supreme, s-a statuat în mod constant că din încheierea de sesizare trebuie să rezulte dificultatea chestiunii de drept ce se cere a fi lămurită, inclusiv prin prezentarea interpretărilor diferite pe care aceasta le poate suscita și a obstacolelor care au împiedicat completul de judecată ca, în îndeplinirea obligației ce îi revine, de a interpreta și aplica legea în cadrul soluționării unui litigiu, să decidă asupra interpretării corecte.

42. Rolul completului de judecată care inițiază sesizarea este acela de a arăta, în mod sigur și categoric, norma a cărei interpretare o solicită, caracterul său determinant în soluționarea pe fond a cauzei, dar și de a evidenția argumentele care susțin caracterul complex sau, după caz, precar al reglementării, de natură a conduce, în final, la interpretări diferite, inclusiv dificultatea completului în a-și însuși o anumită interpretare,

demonstrând, în această manieră, necesitatea de a apela la mecanismul de unificare prealabilă.

43. Sesizarea de față nu îndeplinește exigențele procedurale menționate anterior în legătură cu niciuna din întrebările formulate, în contextul în care instanța de trimitere s-a limitat la a considera, contrar competențelor sale jurisdicționale, că „nu trebuie să verifice și să stabilească existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, întrucât i-ar incumba obligația formulării sesizării, care ar avea caracter imperativ, nefiind lăsată la latitudinea instanței care judecă procesul analizarea aspectului privind dificultatea interpretării chestiunii de drept”.

44. Modalitatea în care instanța de trimitere și-a justificat demersul, arătând că „sesizarea este obligatorie”, sens în care afirmă că singura condiție de admisibilitate ar fi, „potrivit preambulului OUG nr. 62/2024, ca Înalta Curte să nu fi statuat, iar chestiunea de drept să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare”, nu observă întocmai conținutul preambulului menționat al OUG nr. 62/2024, care face referire la „configurația actuală a mecanismului hotărârii prealabile”, regăsită ca atare în dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, ce reprezintă sediul materiei, precum și la necesitatea calificării, încă „dintr-o etapă incipientă, a unor chestiuni dificile de drept”.

45. De asemenea, dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024 obligau instanța de trimitere, în mod prioritar, să verifice și să constate existența unei chestiuni de drept, de care să depindă soluționarea cauzei pe fond, iar aceasta presupunea, așa cum s-a stabilit în jurisprudența constantă în materie a instanței supreme, existența unei dificultăți insurmontabile de interpretare, prin recurgerea la metodele uzuale folosite pentru a desluși sensul normei incidente, iar nu o simplă delegare a funcției jurisdicționale pentru o rezolvare în concret a raportului dedus judecătii într-o procedură incompatibilă cu asemenea soluții.

46. Pentru considerentele expuse, care au constatat neîndeplinirea condiției referitoare la chestiunea de drept dificilă, care să facă obiectul unei dezlegări de principiu prin mecanismul hotărârii prealabile, sesizarea va fi respinsă, ca inadmisibilă.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Hunedoara — Secția I civilă, în Dosarul nr. 87/97/2024, în vederea lămuririi următoarei probleme de drept:

Dacă sporul de penitenciar de 20% se stabilește din indemnizația de bază din anul 2009 sau din indemnizația aferentă lunii noiembrie 2018, respectiv a lunii în curs, precum și dacă în acest caz se impune respectarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, reclamanta având funcția de grefier în cadrul Tribunalului Dolj, conform art. 13 din anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017 și art. 1 lit. c) din anexa nr. V a Legii-cadru nr. 153/2017, coroborat cu art. 25 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 și Ordinul ministrului justiției nr. 2.830/C/2017.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 29 septembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent-șef,
Oana Cristina Popescu

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 394**din 17 noiembrie 2025**

Dosar nr. 743/1/2025

Mariana Constantinescu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Carmen Elena Popoiag Adina Oana Surdu	— președintele Secției I civile — președintele Secției a II-a civile
Elena Diana Tămagă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Lavinia Curelea Simona Lala Cristescu Mirela Vișan	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă
Irina Alexandra Boldea Maricel Nechita Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția I civilă — judecător la Secția I civilă — judecător la Secția a II-a civilă
Valentina Vrabie Ștefan Ioan Lucaciuc Mihaela Mîneran Iulia Craiu Ionel Barbă	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător la Secția a II-a civilă — judecător la Secția a II-a civilă — judecător la Secția a II-a civilă — judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ștefania Dragoie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ionel Florea	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Hrudei	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 743/1/2025, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Mariana Constantinescu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 36 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 329/112/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori,

care a fost comunicat conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, fiind formulat un punct de vedere de către intimata-pârâtă.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale a dispus, prin încheierea din 3 martie 2025, în Dosarul nr. 329/112/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 520 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept ce vizează aplicarea unui stagiului complet de cotizare de 25 de ani în situația personalului silvic care a desfășurat activitățile enumerate de art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019, și căruia i se recunoaște încadrarea în condiții speciale de muncă a unei perioade de cel puțin 30 de ani în aceste locuri de muncă.

8. Sesizarea a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la 1 aprilie 2025 cu nr. 743/1/2025, termenul de soluționare fiind stabilit pentru data de 17 noiembrie 2025.

II. Dispozițiile legale ce fac obiectul sesizării

9. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000*):

„Art. 20. — (1) Personalul silvic are drepturile și obligațiile prevăzute de legislația în vigoare, precum și pe cele stabilite prin contractele individuale și/sau colective de muncă și contractele de mandat încheiate în condițiile legii.

(2) Locurile de muncă din domeniul silvicultură, care presupun desfășurarea a cel puțin uneia dintre următoarele activități: paza fondului forestier, a fondurilor cinegetice și piscicole și a ariilor naturale protejate; control silvic și cinegetic; exploatare forestiere; construcții forestiere; lucrări specifice de teren în activitatea de fond forestier și împăduriri, reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale.

(3) Perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform prezentei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă, determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.

(4) Perioada de vechime în muncă realizată în condiții speciale de muncă se înregistrează de către angajator, iar dovada se face cu adeverințe eliberate de către angajatori sau de către deținătorii legali de arhive.”

10. Prin art. 168 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, cu modificările ulterioare (*Legea nr. 360/2023*), la data intrării în vigoare a acestei legi (1 septembrie 2024, potrivit art. 167 din aceeași lege) s-au abrogat alineatele (2)-(4) ale art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

11. Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 263/2010*):

„Art. 30. — (1) În sensul prezentei legi, locurile de muncă în condiții speciale sunt cele din: (...)”.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

12. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat anularea Deciziei privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă nr. xxxxxx/21.12.2023, obligarea pârâtei casa teritorială de pensii să emită o nouă decizie privind revizuirea pensiei pentru limită de vârstă și obligarea pârâtei la plata drepturilor de pensie cuvenite, cu respectarea dispozițiilor art. 107 alin. (1), (3) și (5) din Legea nr. 263/2010, începând cu data de 1 martie 2022; obligarea pârâtei la emiterea unei noi decizii privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă, cu aplicarea dispozițiilor Deciziei civile nr. 1.566/F/2023 din 20 octombrie 2023 a Curții de Apel Cluj și ale Sentinței civile nr. 2.752 din 21 decembrie 2022, pronunțate de Tribunalul Bistrița-Năsăud; stabilirea ca stagiul complet de cotizare a perioadei de 25 de ani, luând în calcul faptul că reclamantul a desfășurat activitate în condiții speciale de muncă timp de 41 de ani, 8 luni și 25 de zile; obligarea pârâtei la refacerea deciziei, numărul de puncte realizate fiind greșit, și obligarea pârâtei la plata drepturilor de pensie actualizate cu indicele de inflație.

13. Prin Sentința civilă nr. 1.854, pronunțată la data de 5 iulie 2024 de Tribunalul Bistrița-Năsăud, au fost respinse excepția autorității de lucru judecat și cea a prematurității cererii, invocate de pârâta casa teritorială de pensii, prin întâmpinare, și s-a respins ca neîntemeiată acțiunea.

14. În motivare, pe fondul cauzei, tribunalul a reținut, în esență, că reclamantul este beneficiar al dreptului de pensie conform Deciziei nr. xxxxxx/7.10.2019 privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă.

15. În urma pronunțării Deciziei civile nr. 1.566/A/2023 a Curții de Apel Cluj, într-un litigiu anterior, pârâta a pus în executare hotărârea judecătorească și a emis Decizia nr. xxxxxx/21.12.2023 contestată în prezenta cauză, reținând că reclamantul are stagiul complet de cotizare de 35 de ani, stagiul de cotizare realizat de 43 de ani, 1 lună și 24 de zile, din care în condiții speciale de muncă 41 de ani, 8 luni și 25 de zile, un număr total de 62.21436 de puncte, din care 38.90868 de puncte realizate în condiții speciale de muncă și 19.45438 de puncte suplimentare pentru grupă/condiții de muncă.

16. Văzând dispozițiile Legii nr. 234/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic (*Legea nr. 234/2019*), prin care s-a prevăzut încadrarea anumitor locuri de muncă din domeniul silviculturii în condiții speciale de muncă [la art. 20 alin. (2)-(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000], s-a reținut că aceste dispoziții legale au fost puse în aplicare de către pârâtă, astfel încât reclamantul a beneficiat de majorarea punctajelor lunare cu 50% aferentă condițiilor speciale de muncă, astfel cum prevede art. 100 lit. b) din Legea nr. 263/2010, criticile reclamantului legate de neacordarea acestui drept prin decizia de pensionare contestată fiind neîntemeiate.

17. Pretenția de emitere a unei noi decizii de pensionare cu stabilirea stagiului complet de cotizare la 25 de ani pentru desfășurarea muncii în condiții speciale timp de 41 de ani, 8 luni

și 25 de zile, în considerarea art. 56 din Legea nr. 263/2010, a fost analizată raportat la dispozițiile legale evocate de părțile litigante și la acelea apreciate ca fiind incidente cauzei de către tribunal.

18. Astfel, prin dispozițiile art. 30 din Legea nr. 263/2010, legiuitorul a indicat în mod expres care sunt locurile de muncă încadrate în condiții speciale pentru care a stabilit un stagiul de cotizare distinct de cel de 35 de ani, fără ca locurile de muncă prevăzute de art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 să se regăsească între acestea, iar prin art. 56 alin. (3) lit. b), c) și d) din Legea nr. 263/2010 a stabilit categoriile de personal pentru care se stabilește un stagiul de cotizare complet de 25 de ani.

19. Cum locurile de muncă în care reclamantul și-a desfășurat activitatea încadrate în condiții speciale, în conformitate cu art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, nu au făcut parte din locurile de muncă enumerate la art. 30 din Legea nr. 263/2010, stagiul complet de cotizare nu este cel de 25 de ani, ci acela de 35 de ani prevăzut de art. 53 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, pretenția reclamantului fiind lipsită de temei legal.

20. Din interpretarea dispozițiilor art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 rezultă cu certitudine că acestea au caracter derogatoriu de la dispozițiile Legii nr. 263/2010, inclusiv prin faptul că art. 55 alin. (1) lit. b) prevede un alt algoritm de reducere a vârstelor standard de pensionare, conform tabelului nr. 2, în situația celor care au realizat stagii de cotizare în grupa I de muncă, potrivit legislației anterioare datei de 1 aprilie 2001, față de situația celor care au realizat stagii de cotizare în locurile de muncă încadrate în condiții speciale prevăzute la art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010.

21. Prin apelul formulat, reclamantul a arătat, în esență, că stagiul complet de cotizare trebuia stabilit pentru condiții speciale de muncă, în speță, de 25 de ani, nicicum de 35 de ani, ca pentru condiții normale de muncă, sens în care a evocat dispozițiile art. 56 alin. (3), art. 56¹ alin. (2), art. 56² alin. (2) și art. 57 alin. (3) din Legea nr. 263/2010, persoanele care au desfășurat muncă în condiții speciale beneficiind de un stagiul complet de cotizare redus, de 25 de ani, față de cel prevăzut la art. 53 alin. (3) din Legea nr. 263/2010.

22. În speță, având în vedere faptul că activitatea desfășurată conform art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 se încadrează în condiții speciale, stagiul complet de cotizare trebuie să fie de 25 de ani.

23. Este adevărat că Legea nr. 263/2010 nu prevede munca prestată de reclamant ca fiind încadrată în condiții speciale, dar Legea nr. 234/2019 reglementează prin art. I pct. 15 modificarea art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, care este o normă specială în raport cu norma generală, respectiv cu Legea nr. 263/2010, astfel că se înlătură de la aplicare legea generală, cu consecința aplicării prevederilor Legii nr. 263/2010 relativ la stagiul complet de cotizare pentru condiții speciale de muncă.

24. Asimilarea perioadelor lucrate în condiții speciale de muncă ar fi trebuit să producă toate efectele legale aferente, inclusiv reducerea stagiului de cotizare la 25 de ani.

25. Asimilarea fiind o ficțiune juridică menită să trateze în condiții similare situația asimilată cu cea luată drept reper, efectele asimilării trebuiau să fie complete, cu excepția cazurilor în care legiuitorul a prevăzut în mod explicit altfel. Prin urmare, nu exista niciun argument juridic valid pentru a limita efectele asimilării doar la anumite aspecte, cum ar fi reducerea vârstei standard de pensionare sau majorarea punctajului, reducerea stagiului de cotizare raportat la condițiile speciale fiind clar aplicabilă.

26. Prin întâmpinare, intimata-pârâtă a solicitat respingerea, ca nefondat, a apelului și menținerea sentinței ca fiind legală și temeinică.

IV. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

27. Prin punctul de vedere formulat, intimata-pârâtă casa teritorială de pensii a apreciat că nu se impune sesizarea instanței supreme, având în vedere intenția legiuitorului exprimată fără echivoc prin dispozițiile legale invocate în litigiul din care a derivat cauza, existând autoritate de lucru judecat ce vizează condițiile în care s-a deschis dreptul de pensie și care chiar și în situația pronunțării unei hotărâri prealabile nu mai pot fi schimbate în cazul particular al apelantului-reclamant.

28. Legiuitorul a reglementat în termeni clari încadrarea anumitor locuri de muncă din domeniul silviculturii în condiții speciale de muncă (anterior încadrate în condiții normale de muncă), ce implică doar calculul îndeplinirii condițiilor cu permisivitatea reducerii de vârstă și a majorării punctajelor lunare.

29. O recunoaștere a pretenției reclamantului și raportarea dreptului său de pensie la un stagiul de cotizare de 25 de ani, pe lângă reglementarea specială, clară și neechivocă, cuprinsă în art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, ar încălca principiile fundamentale ale legislației pensiilor (pentru acele perioade nefiind achitată contribuția de asigurări sociale în cota sporită): principiul unicității, cel al obligativității și cel al contributivității.

30. Deși într-un final recunoașterea perioadelor de activitate potrivit specificului s-a făcut prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 27 iunie 2023, *ope legis*, în condiții speciale, reglementarea specială a derogat de la dreptul comun, diferențierea făcându-se tocmai prin manifestarea de voință a legiuitorului la momentul adoptării.

31. Condițiile de pensionare aferente fiecărei categorii profesionale sunt stabilite de legiuitor, ținând de competența și opțiunea exclusivă a legiuitorului, fiind norme cu caracter tehnic.

32. Cum dispozițiile legale din legea specială nu dispun în sensul dorit de reclamant, nu se justifică pronunțarea unei hotărâri prealabile, chiar dacă Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acestei chestiuni și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

33. După comunicarea raportului întocmit în cauză, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, intimata-pârâtă a formulat un punct de vedere prin care achiesează la concluziile din raport.

34. Apelantul-reclamant nu a formulat un punct de vedere.

V. Punctul de vedere al instanței de trimitere asupra sesizării

35. În ceea ce privește admisibilitatea sesizării, instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de faptul că: (i) prezenta cauză se află în curs de judecată în apel, în ultimă instanță, în competența legală a unui complet de judecată al curții de apel; (ii) de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 234/2019, depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât ceea ce urmărește apelantul-reclamant în prezenta cauză este revizuirea drepturilor sale de pensie prin utilizarea unui stagiul complet de cotizare de 25 de ani, în loc de stagiul complet de cotizare de 35 de ani, utilizat în emiterea deciziei de pensie contestate; (iii) problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre și nici nu s-a conturat o

practică judiciară asupra acestui tip de litigii pentru a se putea reține cristalizarea unei jurisprudențe constante în acest sens. De asemenea, problema de drept nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data pronunțării încheierii de sesizare; (iv) problema de drept este una calificată, necesitând cu pregnanță o interpretare unitară asupra sa, în scopul asigurării egalității de tratament cetățenilor cărora li se aplică.

36. Exprimându-și punctul de vedere asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, instanța de trimitere a reținut că problema de drept trebuie dezlegată în sensul stabilirii dreptului la aplicarea unui stagiul complet de cotizare de 25 de ani în situația silvicultorilor cărora li se recunoaște încadrarea în condiții speciale de muncă a unei perioade de cel puțin 30 de ani în locurile de muncă prevăzute de art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, astfel cum a fost acesta modificat prin Legea nr. 234/2019.

37. Problema stabilirii stagiului complet de cotizare ce trebuie aplicat în situația acestor lucrători se ridică în momentul valorificării adevăraților ce atestă prestarea activităților enumerate de art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, deci într-o etapă următoare celei cu privire la care s-au făcut dezlegări de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 36 din 15 mai 2023, cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

38. Practic, în această etapă, a stabilirii în concret a drepturilor de pensie ce se deschid pentru această categorie de asigurați, este necesară stabilirea stagiului complet de cotizare, ca „perioada de timp prevăzută de prezenta lege în care asigurații au realizat stagiul de cotizare pentru a putea beneficia de pensie pentru limită de vârstă, pensie anticipată sau pensie anticipată parțială” [conform definiției date de art. 3 alin. (1) lit. r) din Legea nr. 263/2010], cu eficiența practică de a se stabili numitorul în cadrul operației matematice de împărțire a punctajului total realizat de aceștia în întreaga perioadă de activitate la numărul anilor corespunzători stagiului complet de cotizare prevăzut de lege la data pensionării, pentru stabilirea punctajului mediu anual [art. 3 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 263/2010].

39. În concret, stagiul complet de cotizare comun este reglementat de art. 53 din Legea nr. 263/2010, între 30 și 35 de ani pentru bărbați, conform eșalonării din anexa nr. 5 la lege.

40. În schimb, pentru absolut toate situațiile încadrate de Legea nr. 263/2010 ca perioade lucrate în condiții speciale, stagiul complet de cotizare este mai mic decât cel corespunzător stagiului complet de cotizare pentru condiții normale, așa cum rezultă din cuprinsul dispozițiilor art. 56 și 57 ale Legii nr. 263/2010, variind între un stagiul complet de cotizare de 15 ani pentru zona I de expunere la radiații [pentru activitățile reglementate de art. 30 alin. (1) lit. b) din lege] și 25 de ani [pentru activitățile reglementate de art. 30 alin. (1) lit. d)-l) din lege].

41. În condițiile în care dispozițiile art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 nu au fost cuprinse în structura Legii nr. 263/2010, se pune problema stabilirii stagiului complet de cotizare pentru această nouă categorie de lucrători încadrați în condiții speciale prin dispoziții legale speciale ce nu cuprind precizări sub acest aspect.

42. Or, stabilirea unui stagiul complet de cotizare mai mare, specific pentru munca desfășurată în condiții normale, ar constitui un tratament diferit al unei categorii comparabile cu celelalte categorii de lucrători care au muncit în condiții speciale de muncă și pentru care se aplică un stagiul complet de cotizare mai mic, de cel mult 25 de ani pentru activitățile reglementate de art. 30 alin. (1) lit. d)-l) din Legea nr. 263/2010.

43. În acest context, apare ca valabilă teza necesității aplicării prin asimilare a stagiului complet de cotizare de 25 de ani, pentru lucrătorii care au desfășurat activitățile enumerate la art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 cel puțin 30 de ani.

44. O atare concluzie se impune prin aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Codul de procedură civilă, text legal care așează necesitatea aplicării dispozițiilor legale privitoare la situații asemănătoare în planul imediat următor celui conturat de necesitatea aplicării dispozițiilor legale specifice.

45. Teza conform căreia ar trebui aplicat stagiul complet de cotizare general, între 30 și 35 de ani (în speță, 35 de ani, raportat la anul nașterii reclamantului), din cauza lipsei unor dispoziții legale speciale care să fixeze, pentru această categorie profesională, un stagiu complet de cotizare redus, ca în cazul tuturor celorlalte categorii profesionale care și-au desfășurat activitatea în condiții speciale de muncă, omite să observe imposibilitatea de a se aplica un regim juridic specific categoriilor profesionale care au derulat activitate în condiții normale de muncă, pentru categoria din care fac parte silvicultorii, care au desfășurat activitate în condiții speciale de muncă. O atare asimilare ar contrazice tocmai încadrarea în condiții speciale a activității acestora, în ce privește consecințele pe planul stagiului complet de cotizare necesar a fi realizat pentru deschiderea dreptului la pensie pentru limită de vârstă.

46. În plus, trebuie avută în vedere corelarea ce există, pe planul dreptului asigurărilor sociale, între reducerea vârstei de pensie cu realizarea unui stagiu de cotizare redus. Astfel, prin reducerea vârstei de pensie, lucrătorul nu mai trebuie să rămână în câmpul muncii pentru o perioadă similară cu cea care trebuie acoperită în cazul muncii în condiții normale, fiind așadar firesc să se aplice și sub aspectul stagiului complet de cotizare o reducere față de situația generală.

47. În acest sens, se observă că prin dispozițiile art. 55 din Legea nr. 263/2010 se prevede o reducere de 1 an din vârsta standard de pensionare, pentru fiecare 3 ani lucrați în condiții deosebite (tabelul 1 al art. 55), respectiv de 1 an pentru fiecare 2 ani lucrați în condiții speciale (tabelul 2 al art. 55).

VI. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

48. Din răspunsurile transmise de instanțele naționale, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, a rezultat în practica judiciară o *opinie cvasiunanimă*, în sensul respingerii cererilor de recalculare a pensiei prin utilizarea unui stagiu complet de cotizare redus, de 25 de ani.

49. În motivarea acestor soluții s-a reținut, în esență, că legea specială reprezentată de art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 se referă exclusiv la majorarea punctajului și reducerea vârstei de pensionare, acestea fiind singurele beneficii acordate, nu și la reducerea stagiului complet de cotizare. Cum activitățile din silvicultură nu se regăsesc în niciuna dintre ipotezele art. 56 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 și nu există niciun temei legal care să confere acest drept, s-a reținut că devin incidente dispozițiile art. 53 alin. (3) din aceeași lege, care prevăd stagiul complet de cotizare de 35 de ani.

50. *Opinia contrară*, în sensul utilizării unui stagiului de cotizare redus, de 25 de ani, prin asimilare, care se rialiază punctului de vedere și argumentelor prezentate de completul de judecată care a formulat sesizarea, se regăsește doar în decizia Curții de Apel Pitești menționată în sesizare.

51. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practică judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

52. Verificând jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în procedurile de unificare a practicii judiciare, a fost identificată Decizia nr. 36 din 15 mai 2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 580 din 27 iunie 2023, prin care s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019, și, în consecință, s-au stabilit următoarele: *„Locurile de muncă din domeniul silvicultură, în care se desfășoară activitățile menționate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, se încadrează ope legis în condiții speciale.*

Personalul silvic care a desfășurat activitățile indicate la art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2019, beneficiază de încadrarea locului de muncă în condiții speciale și de drepturile prevăzute la art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000.

Obținerea beneficiilor prevăzute de art. 20 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 la data deschiderii drepturilor de pensie nu este condiționată de plata contribuțiilor de asigurări sociale, iar dovada acestora nu trebuie să rezulte din declarația nominală de asigurare pentru perioada ulterioară datei de 1 aprilie 2001.”

53. Totodată, prin Decizia nr. 114 din 9 decembrie 2024 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 11 februarie 2025, au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexe formulate de Curtea de Apel București — Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și de Tribunalul Maramureș — Secția I civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarele chestiuni de drept: *„Dacă dispozițiile art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, cu modificările și completările ulterioare (forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii), se aplică și perioadelor lucrate anterior datei de 1 aprilie 2001”* și, respectiv,

„Dacă art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 poate fi interpretat în sensul că personalului silvic care intră în domeniul de aplicare al normei îi este recunoscută ca fiind derulată în condiții speciale de muncă și activitatea prestată anterior datei de 1 aprilie 2001, respectiv de 30 mai 2000.

Dacă sintagma «conform reglementărilor legale», cuprinsă în art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, trebuie interpretată în sensul că se impune ca personalul silvic să fi derulat activitățile descrise de normă în procent de cel puțin 50% din timpul normal de muncă, conform art. 3 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, iar acest fapt trebuie evidențiat în mod expres în adeverințele emise de angajator.”

54. Prin Decizia nr. 222 din 16 iunie 2025 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 5 august 2025, au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările conexe, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: *„Dacă art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu*

modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019, permite valorificarea de către casa teritorială de pensii, ca fiind lucrată într-un loc de muncă în condiții speciale, a perioadei în care personalul silvic a fost angajat cu contract individual de muncă, în lipsa transunerii acestei reglementări în art. 30 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, și dacă soluția este aceeași după intrarea în vigoare a Legii nr. 360/2023 privind sistemul public de pensii, cu modificările ulterioare, indiferent de data depunerii cererii la casa teritorială de pensii.”

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

55. Pe rolul Curții Constituționale sunt înregistrate numeroase dosare având ca obiect excepții de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, fiind pronunțate până în prezent soluții de respingere, ca inadmisibile, a excepțiilor de neconstituționalitate invocate (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 401 din 18 septembrie 2025 — în curs de redactare la data pronunțării prezentei decizii; Decizia nr. 71 din 25 februarie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 741 din 7 august 2025; Decizia nr. 140 din 27 martie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 28 iulie 2025).

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

56. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea formulată în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, nefiind întrunite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

57. Prealabil analizării în fond a problemei de drept supuse dezbaterei, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este ținută să verifice dacă, în raport cu întrebarea formulată de titularul sesizării, sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora: „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.*

58. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior rezultă că legiuitorul a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile — astfel cum au fost acestea decelate în jurisprudența instanței supreme dezvoltată pe marginea mecanismului procedural în discuție —, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimă instanță;

b) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

c) existența unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite, pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu;

d) soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;

e) noutatea chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită;

f) chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

59. Evaluând elementele sesizării pentru a stabili dacă se verifică îndeplinirea simultană a tuturor condițiilor care permit declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, se constată că doar patru dintre cele șase cerințe anterior enunțate sunt întrunite.

60. Este vorba despre condițiile de admisibilitate legate de titularul sesizării și de stadiul soluționării pricinii în care sesizarea a fost promovată, cea referitoare la relația de dependență dintre chestiunea de drept ce se cere a fi lămurită și rezolvarea pe fond a litigiului, precum și cea referitoare la nestatuarea anterioară de către instanța supremă asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării.

61. Astfel, Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigii de muncă și asigurări sociale a fost investită cu soluționarea apelului declarat de reclamant, în contradictoriu cu pârâta casa teritorială de pensii, într-un litigiu având ca obiect recalcularea drepturilor de pensie, cu utilizarea unui stagiou complet de cotizare redus, de 25 de ani, în loc de 35 de ani, în favoarea reclamantului silvicultor, ce se încadrează în dispozițiile art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, astfel cum a fost modificat prin dispozițiile Legii nr. 234/2019. Drept urmare, potrivit dispozițiilor art. 155 din Legea nr. 263/2010 și ale art. 96 pct. 2 și art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă, curtea de apel judecă în ultimă instanță.

62. Se verifică, de asemenea, și existența raportului de dependență dintre soluționarea pe fond a cauzei și lămurirea chestiunii de drept în discuție, întrucât autorul sesizării are a examina și a decide asupra îndrituirii apelantului-reclamant la utilizarea unui stagiou de cotizare redus, de 25 de ani, dat fiind că a desfășurat activitățile enumerate de art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, astfel cum a fost acesta modificat prin Legea nr. 234/2019, și i se recunoaște încadrarea în condiții speciale de muncă a unei perioade de cel puțin 30 de ani în aceste locuri de muncă, aspect care face obiectul motivelor de apel și, corelativ, al apărărilor formulate în calea de atac, circumscrise chestiunii litigioase.

63. Totodată, problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare și nici nu s-a statuat anterior asupra acesteia la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

64. În ce privește însă condiția ca prin sesizare să fie dedusă spre interpretare o veritabilă chestiune de drept, susceptibilă unei dezlegări de principiu, aptă să preîntâmpine jurisprudența neunitară, se constată o serie de neregularități care fac demersul inadmisibil.

65. Cu titlu prealabil se cuvine a reaminti că, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție nu se substituie atributului fundamental al instanțelor, de interpretare și aplicare a legii, ci se limitează la a facilita judecătorului eliminarea ambiguităților ori dificultăților unor texte de lege, în scopul asigurării unor dezlegări jurisdicționale adecvate și unitare, aspect statuat în mod constant în jurisprudența instanței supreme.

66. În absența definirii prin art. 519 din Codul de procedură civilă a noțiunii de „chestiune de drept”, această cerință este supusă unei evaluări în concret din partea instanței supreme, raportat la elementele care legitimează, în aprecierea instanței de trimitere, declanșarea mecanismului pronunțării hotărârii prealabile.

67. Așa cum s-a arătat și în doctrină, pentru a fi justificată intervenția instanței supreme în scopul preîntâmpinării unei jurisprudențe neunitare, este necesar ca respectiva chestiune de drept să releve aspecte dificile și controversate de interpretare, date de neclaritatea normei, de caracterul

incomplet al acesteia, susceptibil de mai multe sensuri ori accepțiuni deopotrivă de justificate față de imprecizia redactării textului legal.

68. Jurisprudența dezvoltată de instanța supremă în legătură cu această cerință a statuat constant că în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prealabile trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și al înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecătii (în acest sens sunt, spre exemplu, deciziile Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 24 din 29 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 4 noiembrie 2015; nr. 45 din 12 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 31 iulie 2023).

69. Ca atare, chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege fie din cauză că acesta este incomplet, fie pentru că nu este corelat cu alte dispoziții legale, fie pentru că se pune problema că nu ar mai fi în vigoare sau că și-ar putea extinde efectele după data abrogării lui (prin ultraactivitate), fie pentru că ar intra în coliziune cu principiile fundamentale ale dreptului.

70. Definitiv, așadar, pentru această procedură este dezlegarea de principiu pe care o poate da instanța supremă în legătură cu sensul normei de drept, cu cea mai adecvată interpretare a lui, atunci când este susceptibil de mai multe înțelesuri, astfel încât ulterior, printr-o aplicare corespunzătoare din partea instanțelor, jurisprudența să capete coerență și unitate.

71. În sesizarea dedusă examinării de față se constată că dispozițiile legale supuse interpretării nu prezintă nicio neclaritate în redactarea și conținutul lor, prin art. 20 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, cu modificările aduse prin Legea nr. 234/2019, fiind reglementate locurile de muncă din domeniul silvicultură care reprezintă locuri de muncă în condiții speciale, conform reglementărilor legale, stabilindu-se, totodată, că perioadele în care personalul silvic a desfășurat activități în locuri de muncă încadrate în condiții speciale conform acestei ordonanțe de urgență reprezintă stagiul de cotizare realizat în condiții speciale de muncă și determină reducerea vârstei standard de pensionare cu 1 an pentru fiecare 5 ani în care și-a exercitat profesia în locurile de muncă prevăzute la alin. (2), precum și majorarea punctajelor lunare de pensie.

72. Autorul sesizării supune dezlegării instanței supreme o chestiune de drept ce privește stagiul complet de cotizare ce trebuie utilizat la stabilirea drepturilor de pensie în favoarea silvicultorilor a căror activitate se încadrează în dispozițiile art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000, respectiv dacă se aplică un stagiul complet de cotizare de 25 de ani, corespunzător încadrării activității reclamantului în condiții speciale de muncă, sau trebuie aplicat un stagiul complet de cotizare de 35 de ani, specific încadrării activității în condiții normale, cu argumentul că nu există un text de lege specific prin care să se deroge de la această normă generală relativă la stagiul complet de cotizare.

73. Chiar dacă instanța de trimitere a prezentat două posibile interpretări antinomice pe care chestiunea de drept le-ar suscita, totuși punctul de vedere exprimat de completul de judecată nu demonstrează vreun obstacol evident și serios izvorât din precaritatea ori caracterul dual și complex al textelor de lege stabilite ca fiind incidente raportului juridic litigios.

74. În alți termeni, se constată că încheierea de sesizare nu cuprinde o justificare îndestulător de convingătoare asupra modului în care chestiunea de drept care face obiectul întrebării

prealabile ar putea, în mod rațional, să suscite interpretări diferite și, pe cale de consecință, să necesite o dezlegare de principiu.

75. De altfel, este relevantă, sub acest aspect, însăși jurisprudența identificată și transmisă de instanțele naționale, menționată la capitolul VI al prezentei decizii, care ilustrează faptul că judecătorii care au soluționat cauze similare nu s-au confruntat cu o asemenea dilemă juridică, într-o orientare cvasiunanimă a practicii judiciare, instanțele dezlegând jurisdicțional pretențiile afirmate ce aduc în discuție regulile de soluționare a concursului între norme speciale și generale.

76. Instanța de trimitere s-a plasat, în realitate, în sfera propriei nevoi de confirmare a unei variante antagonice de interpretare, propuse prin încheierea de sesizare, concluzie ce rezultă cu forța evidenței din congruența opiniilor juridice la nivelul instanțelor naționale, în sensul în care cvasiunanimitatea jurisprudenței cristalizate (o singură hotărâre fiind în sens contrar) demonstrează că sesizarea dedusă spre soluționare vizează un cadru normativ care nu ridică dificultăți de înțelegere și care nu are aptitudinea de a genera confuzie.

77. Dubiul de interpretare și aparenta dificultate a instanței de trimitere în a-și însuși una dintre variantele decelate ca atare în actul de sesizare puteau fi ușor surmontate, printr-o interpretare adecvată și corelată a normelor de drept stabilite ca fiind incidente cauzei, pe baza metodelor curente de interpretare gramaticală, logică, teleologică și sistematică, o atare operațiune juridică fundamentând, cu suficientă claritate, modalitatea de interpretare aflată în consens cu reperele jurisprudențiale reflectate în hotărârile atașate răspunsurilor înaintate de curțile de apel.

78. De asemenea, nu este îndeplinită nici condiția de admisibilitate referitoare la noutatea chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită, astfel că, și din această perspectivă, nu apare ca posibilă declanșarea mecanismului de unificare reprezentat de sesizarea instanței supreme în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

79. Această condiție este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial, ori dacă se impun anumite clarificări, într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior, de natură să impună reevaluarea sau reinterpretarea normei de drept analizate (în acest sens sunt, spre exemplu, deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; nr. 44 din 12 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 27 iulie 2023).

80. În egală măsură, noutatea se poate raporta și la o normă mai veche, dar a cărei aplicare frecventă a devenit actuală mult ulterior intrării ei în vigoare (a se vedea, spre exemplu, Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din 14 noiembrie 2014).

81. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unor interpretări concretizate într-o jurisprudență consacrată. Prin urmare, depășirea stadiului unei practici incipiente, în curs de formare, și conturarea unei practici judiciare în legătură cu chestiunea de drept ce face obiectul întrebării adresate trimit la concluzia că nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile (în acest sens sunt, spre exemplu, deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 10 din 21 februarie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 257 din 16 martie 2022; nr. 33 din 6 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 29 iunie 2022).

82. A admite contrariul înseamnă a îngădui ca, în cadrul procedurii de unificare a jurisprudenței prin pronunțarea unei hotărâri prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție să nu se afle în situația de a se pronunța asupra unei probleme de drept în legătură cu care practica judiciară este inexistentă sau doar incipientă, deci în legătură cu o problemă de drept cu adevărat nouă, ci de a confirma sau, după caz, a infirma anumite interpretări jurisprudențiale deja existente. Or, prin aceasta s-ar ajunge la nesocotirea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în partea lor privitoare la rațiunea și condițiile pronunțării unei hotărâri prealabile, atribuindu-i-se acestei proceduri o funcție specifică unui alt mecanism de unificare a jurisprudenței, respectiv recursului în interesul legii.

83. În ce privește prezenta sesizare, punctele de vedere teoretice exprimate de judecători în cadrul procedurii de consultare, precum și hotărârile judecătorești transmise evidențiază existența unei orientări jurisprudențiale cvasiunanime,

85. În concluzie, nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate a sesizării, prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, în înțelesul dat acestora conform jurisprudenței în materie a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, drept pentru care

în sensul respingerii cererilor de recalculare a pensiei prin utilizarea unui stagiu complet de cotizare redus, de 25 de ani, cu argumentele că legea specială reprezentată de art. 20 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 se referă exclusiv la majorarea punctajului și reducerea vârstei de pensionare, acestea fiind singurele beneficii acordate, nu și la reducerea stagiului complet de cotizare, iar activitățile din silvicultură nu se regăsesc în niciuna dintre ipotezele art. 56 alin. (3) din Legea nr. 263/2010 și nu există niciun temei legal care să confere acest drept, astfel că devin incidente dispozițiile art. 53 alin. (3) din aceeași lege, care prevăd stagiul complet de cotizare de 35 de ani.

84. Întrucât o singură hotărâre identificată afirmă contrariul, se constată că această opinie singulară, ca variantă de interpretare izolată, nu poate susține potențialul textelor de lege de a genera practică judiciară neunitară.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale în Dosarul nr. 329/112/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept ce vizează aplicarea unui stagiou complet de cotizare de 25 de ani în situația personalului silvic care a desfășurat activitățile enumerate de art. 20 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 427/2001, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 234/2019, și căruia i se recunoaște încadrarea în condiții speciale de muncă a unei perioade de cel puțin 30 de ani în aceste locuri de muncă.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 noiembrie 2025.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
MARIANA CONSTANTINESCU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

